

УДК 615.825:616.727

Кликов А.І.¹, Єрмолаєва А.В.²

¹студ. гр. УФКСз-211м НУ "Запорізька політехніка"

²канд. наук з фіз. вих., доц. НУ "Запорізька політехніка"

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АПАРАТА ПАСИВНОЇ РОЗРОБКИ ПРИ КОНТРАКТУРІ ЛІКТЬОВОГО СУГЛОБУ

Актуальність теми. На сьогоднішній день переломи верхньої кінцівки дуже розповсюджені, з них 5% - це перелом у ділянці ліктьового суглобу. Оскільки ліктьовий суглоб є комбінованим та утворений зчленуванням плечової, променевої і ліктьової кісток, процес лікування і відновлення є затяжним. Внаслідок цього, найвагомішою проблемою є контрактура ліктьового суглобу, що виражається у нездатності пацієнта повністю згинати, розгинати суглоб та виконувати ротаційні рухи, і викликає значний дискомфорт, погіршуючи умови життя та працездатності [1, 2, 3, 4].

Мета роботи: Дослідити ефективність застосування апарата для пасивної розробки ліктьового суглобу при наявності контрактури.

Матеріали та методи: Для дослідження було відібрано 30 пацієнтів з контрактурою ліктьового суглоба, яким було надано відновне лікування на базі КП «ОКЛ ВЛД ПОР». Серед хворих було 15 чоловіків (50%) та 15 жінок (50%), з них 9 пацієнтів - це мешканці села, що становить 30%, та 21 - мешканці міста, що становить 70%. Пацієнтів було поділено на 2 групи. До I групи належать хворі, з якими була проведена реабілітація із застосуванням апарату розробки пасивної рухливості, в той час, як у II групі пацієнти виконували тільки ЛФК без застосування апарату розробки пасивної рухливості.

Результати: Після проведення об'єктивного обстеження хворих, аналізу рухових функцій ліктьового суглобу, було доведено, що пацієнти з I групи, які використовували апарат для пасивної розробки мали більш ширший діапазон рухів, та покращену функціональну здатність, що проявлялось у відсутності скутості рухів, дискомфорту та відновленні працездатності у повсякденному житті та роботі. Пацієнти з II групи також продемонстрували позитивну динаміку у відновленні функцій ліктьового суглоба, але за більш тривалий час та з наявністю залишкових явищ, які проявлялись у скутості рухів. Також результати були оцінені за шкалою Mayo Elbow Performance Score (MEPS), у першій групі в середньому 94, а в другій групі – 88 балів, а за Timmerman – Andrews Elbow Score (TAES) у групі, яка працювала з апаратом пасивної розробки становила в середньому 186 балів, а в пацієнтів, які працювали тільки за допомогою ЛФК – 174 балів.

Таким чином, результати досліджень свідчать про відмінний результат у пацієнтів з першої групи, і про гарний у другої, це свідчить про перевагу застосування апарату пасивної розробки при контрактурі ліктьового суглобу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Фізична, реабілітаційна та спортивна медицина: Нейрореабілітація. Підручник для студентів і лікарів. За ред. В.М. Сокрута. Слов'янськ: ТОВ «Видавництво «Друкарський двір», 2020.- т.2., С. 32-35.
2. Пшенична Е. Вроджена дисплазія кульшових суглобів. Вроджені вади розвитку: Книга для лікарів. Луцьк, 2002. С. 43-49.
3. Основи реабілітації, фізичної терапії ерготерапії: підручник / За заг. ред. Л.О. Вакуленко, В.В. Клапчука. Тернопіль: ТДМУ, 2018. С. 152-164.
4. Єрмолаєва А.В., Порада О.В. Конспект лекцій «Основи фізичної реабілітації» (частина третя) для студентів спеціальності 227 «Фізична терапія, ерготерапія» усіх форм навчання. ЗНТУ. 2018. 46 с.